

P7_TA-PROV(2010)0300

Szwajcaria: przeszkody w pełnej realizacji rynku wewnętrznego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2010 r. w sprawie EOG i Szwajcarii: Przeszkody w pełnej realizacji rynku wewnętrznego (2009/2176(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r.,
- uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie swobodnego przepływu osób, a w szczególności załącznik I do tej umowy dotyczący swobodnego przepływu osób oraz załącznik III w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych,
- uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne,
- uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności,
- uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie pewnych aspektów zamówień rządowych,
- uwzględniając Protokół do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, z dnia 27 maja 2008 r. w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem Republiki Bułgarii i Rumunii w charakterze umawiających się stron, w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, z dnia 26 października 2004 r. w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się stron, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej,
- uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (dyrektywa usługowa)¹,
- uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września

¹ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych¹,

- uwzględniając rezolucję Wspólnego Komitetu Parlamentarnego Europejskiego Obszaru Gospodarczego przyjętą na 33. posiedzeniu Wspólnego Komitetu Parlamentarnego EOG,
 - uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Komitetu Parlamentarnego Europejskiego Obszaru Gospodarczego w sprawie rocznego sprawozdania na temat funkcjonowania porozumienia EOG w roku 2008,
 - uwzględniając sprawozdanie na temat szwajcarskiej polityki zagranicznej z dnia 2 września 2009 r.,
 - uwzględniając 25. tabelę wyników rynku wewnętrznego państw EFTA należących do EOG,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 217 dający Unii prawo do zawierania umów międzynarodowych,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0216/2010),
- A. mając na uwadze, że cztery państwa - Islandia, Lichtenstein, Norwegia i Szwajcaria - należące do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) są ważnymi partnerami Unii Europejskiej (UE), a Szwajcaria i Norwegia są odpowiednio czwartym i piątym co do wielkości wymiany partnerem handlowym UE,
- B. mając na uwadze, że relacje między UE a trzema państwami należącymi do EFTA (Islandia, Lichtenstein i Norwegia) opierają się na Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), który zapewnia pełen udział w rynku wewnętrznym w ramach porozumienia EOG zarządzanego i monitorowanego w formie wysoko zinstytucjonalizowanej,
- C. mając na uwadze, że przystąpienie Szwajcarii do porozumienia EOG zostało zakwestionowane w powszechnym głosowaniu w 1992 r., w związku z czym stosunki między Szwajcarią a Unią Europejską opierają się obecnie na ponad 120 umowach dwustronnych i sektorowych, które zapewniają duży stopień integracji, ale nie pełny udział w rynku wewnętrznym,

Wprowadzenie

1. uznaje porozumienie EOG za kluczowy czynnik wzrostu gospodarczego; wyraża zadowolenie z ogólnych dobrych wyników państw EFTA należących do EOG we wdrażaniu prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego, co odzwierciedla tabela wyników rynku wewnętrznego państw EFTA należących do EOG; zauważa, że stosunki między UE a Szwajcarią wiążą się z większymi wyzwaniami w zakresie wdrażania umowy o swobodnym przepływie osób;

¹ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

2. stwierdza, że umowy dwustronne nie ustanawiają automatycznego mechanizmu, który umożliwi ich dostosowanie do dalszych zmian *acquis* w tym zakresie; potwierdza, że niezależne dostosowanie prawa krajowego do przepisów UE w obszarach objętych umowami dwustronnymi wynika z suwerennej decyzji społeczeństwa szwajcarskiego o nieprzystępowaniu do EOG, którą należy w pełni uszanować;

Wprowadzanie w życie prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego: państwa EFTA należące do EOG

3. wyraża zadowolenie z uwzględnienia poprawionych danych dotyczących państw członkowskich należących do EOG do rocznej tabeli wyników rynków konsumenckich; zachęca Urząd Nadzoru EFTA, by przy wsparciu i współpracy z Komisją prowadził dalszy regularny monitoring wykonania przepisów dotyczących rynku wewnętrznego;
4. odnotowuje, że wraz z wejściem w życie traktatu z Lizbony zaistniały wątpliwości dotyczące przepisów UE właściwych dla EOG; uważa, że może to prowadzić do wolniejszego wdrażania przepisów dotyczących rynku wewnętrznego w państwach EFTA należących do EOG; nalega, by Komisja przedstawiła ocenę tej sytuacji;
5. zauważa, że traktat z Lizbony zwiększa rolę parlamentów państw członkowskich w unijnym procesie podejmowania decyzji; stwierdza, że analogicznie parlamenty państw EFTA należących do EOG powinny być ściślej zaangażowane w unijny proces prawodawczy w zakresie wniosków mających znaczenie dla EOG; nawołuje Komisję do przedstawiania parlamentom państw EFTA należących do EOG wniosków ustawodawczych, które są przesyłane do konsultacji parlamentom państw członkowskich UE;
6. nawołuje Komisję do sformalizowania procesu informowania o nowych przepisach i aktach prawnych UE, które obejmują swoim zakresem zagadnienia uregulowane w porozumieniu EOG, aby zmniejszyć lukę między przyjęciem nowego aktu prawnego, a jego potencjalnym przejęciem przez państwa EFTA należące do EOG;
7. zachęca państwa członkowskie EFTA należące do EOG do przeznaczenia odpowiednich środków na wdrożenie przepisów dotyczących rynku wewnętrznego; wprowadzenie w życie dyrektywy usługowej, a zwłaszcza ustanowienie pojedynczych punktów kontaktowych, ma w tym kontekście ogromne znaczenie;
8. zauważa, że z przyczyn instytucjonalnych wdrożenie przepisów dotyczących rynku wewnętrznego w krajach EFTA należących do EOG odbywa się siłą rzeczy wolniej niż w UE; zwraca uwagę, że pomimo tych odmiennych warunków i ogólnie pozytywnego bilansu także w krajach EFTA należących do EOG istnieje jeszcze potencjał do dalszego zmniejszenia deficytu transpozycji;
9. odnotowuje, że toczą się obecnie dyskusje nad innymi ważnymi wnioskami dotyczącymi rynku wewnętrznego, w tym nad wnioskiem Komisji dotyczącym dyrektywy w sprawie praw konsumentów; nawołuje Komisję do zwiększenia zaangażowania państw EFTA należących do EOG w te dyskusje;

Wprowadzanie w życie prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego: Szwajcaria

10. wyraża zadowolenie z postępów w liberalizacji w zakresie transgranicznego świadczenia usług między UE a Szwajcarią, a w szczególności pozytywne skutki wprowadzenia w życie umowy o swobodnym przepływie osób, o czym świadczy stały wzrost w latach 2005-2009 liczby zatrudnionych pracowników i osób świadczących usługi na własny rachunek z UE prowadzących działalność w Szwajcarii; zauważa, że tendencja ta jest korzystna dla obu stron;
11. odnotowuje, że Szwajcaria przyjęła szereg środków uzupełniających umowę w sprawie swobodnego przepływu osób, których celem jest ochrona pracowników przed dumpingiem płacowym i socjalnym, zapewnienie równego traktowania usługodawców ze Szwajcarii i UE oraz zapewnienie akceptacji umowy wśród obywateli; zauważa, że środki te mogą przeszkadzać unijnym przedsiębiorstwom, zwłaszcza tym małym i średnim w świadczeniu usług w Szwajcarii; stwierdza, że w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości te środki uzupełniające mogą być do przyjęcia jedynie wówczas, gdy chronią, przy zachowaniu właściwych proporcji, ogólny interes, który jest chroniony w państwie pochodzenia usługodawców;
12. zwraca uwagę, że w szczególności następujące środki uzupełniające są niewspółmierne w odniesieniu do umowy o swobodzie przemieszczania się i utrudniają świadczenie usług w Szwajcarii przez małe i średnie przedsiębiorstwa: obowiązujący w Szwajcarii wymóg wcześniejszego zgłoszenia z ośmiodniowym okresem oczekiwania, obowiązek udziału w kosztach wykonawczych względem komisji trójstronnych oraz zbyt rygorystyczne praktyki wykonawcze; wzywa w tym kontekście władze szwajcarskie do uchylecia przepisów, które zobowiązują przedsiębiorstwa zagraniczne świadczące usługi transgraniczne do składania gwarancji rzetelności finansowej;
13. wyraża zaniepokojenie z powodu ostatnich wydarzeń na lotnisku Zurych-Kloten, kiedy to władze szwajcarskie odmówiły taksówkom niemieckim i austriackim możliwości zabierania pasażerów, i wyraża głęboką wątpliwość co do zgodności takiej decyzji z umową o swobodnym przepływie osób; domaga się od Komisji wnikliwego zbadania tej kwestii;
14. nawołuje Komisję do zbadania środków stanowiących przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w UE, również w zakresie problemów usługodawców szwajcarskich, oraz do podjęcia w miarę potrzeby działań;
15. zachęca rząd szwajcarski oraz kantony do skorzystania z doświadczeń UE i EOG w zakresie otwarcia sektora usług poprzez wdrożenie dyrektywy usługowej; podkreśla, że z ekonomicznego punktu widzenia dyrektywa usługowa przynosi skutek liberalizacyjny nie tylko w wymiarze międzypaństwowym, ale również w samych państwach członkowskich, dzięki procesowi przeglądu ustawodawstwa krajowego w celu likwidacji zbędnych przeszkód dla firm oraz dzięki wzajemnej weryfikacji, czym państwa członkowskie uzasadniały wszelkie dalsze ograniczenia zapewniające ochronę interesu publicznego; dlatego uważa, że podobne postępowanie może okazać się pomocne w utorowaniu drogi do intensyfikacji świadczenia usług transgranicznych między UE a Szwajcarią;
16. z zadowoleniem przyjmuje starania rządu szwajcarskiego zmierzające do poprawy dostępności informacji dla przedsiębiorstw z UE;
17. z zadowoleniem przyjmuje decyzję szwajcarskiej Rady Federalnej o transpozycji

dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i wzywa Szwajcarię i Komisję do wypracowania porozumienia w sprawie jak najszybszego zakończenia procesu wdrożenia;

18. stwierdza, że zasadniczo umowa o swobodnym przepływie osób nie zawiera kompleksowego porozumienia o swobodzie świadczenia usług, która jest bardzo wybiórczo regulowana poszczególnymi umowami dwustronnymi; podkreśla, że kompleksowe porozumienie dotyczące swobody świadczenia usług przyniosłoby obu stronom znaczne korzyści gospodarcze; w związku z tym nawołuje Komisję i Szwajcarię do przeanalizowania możliwości podjęcia negocjacji w celu zawarcia porozumienia regulującego wszystkie aspekty swobody świadczenia usług;
19. w pełni szanuje przyczyny leżące u podstaw tak szczególnego charakteru relacji między Szwajcarią a UE, a jednocześnie uważa, że należy podjąć wszelkie wysiłki, aby identyczne lub równoległe przepisy regulujące rynek wewnętrzny, między innymi w dziedzinie swobody świadczenia usług, były stosowane w ten sam sposób w UE i w Szwajcarii, aby zapewnić równy udział Szwajcarii w rynku wewnętrznym;
20. podkreśla, że zarówno UE, jak i Szwajcaria mają swój interes w poprawie jednolitości stosowania umowy o swobodnym przepływie osób oraz w szybszym uspoźnieniu przepisów szwajcarskich i unijnych dotyczących rynku wewnętrznego, gdyż zapewni to podmiotom gospodarczym obu stron bardziej przejrzyste i przewidywalne warunki;
21. z zadowoleniem przyjmuje będącą wynikiem woli samych władz szwajcarskich tendencję do uwzględniania orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE, które zostało przekazane po podpisaniu umowy o swobodnym przepływie osób; z zadowoleniem przyjmuje niedawne przyjęcie szwajcarskich przepisów uwzględniających sprawę likieru Cassis de Dijon;
22. zachęca Komisję i Szwajcarię do osiągnięcia szybkiego porozumienia w ramach trwających negocjacji w sprawie umów dwustronnych, w tym w sprawie umowy dotyczącej bezpieczeństwa żywności; wzywa Komisję i Szwajcarię do sformułowania tych i przyszłych umów w sposób jak najbardziej jednoznaczny i perspektywiczny, aby od początku ograniczyć możliwości niejednolitego ich stosowania;
23. nawołuje Komisję i Szwajcarię do rozpatrzenia możliwości opracowania mechanizmu szybszego dostosowania umowy o swobodnym przepływie osób do zmian w *acquis* odnoszących się do obszarów objętych zakresem tej umowy;
24. nawołuje Komisję i Szwajcarię do rychłego zbadania możliwości znalezienia horyzontalnych rozwiązań niektórych kwestii instytucjonalnych, aby zmniejszyć fragmentaryzację procesu podejmowania decyzji i poprawić jego przejrzystość, aby zwiększyć przepływ informacji między wspólnymi komitetami oraz przeanalizować wprowadzenie skutecznego mechanizmu rozstrzygania sporów;
25. nawołuje do poprawy komunikacji między Parlamentem Europejskim a Szwajcarią oraz do większego zaangażowania przedstawicieli tego kraju w prace Parlamentu Europejskiego i jego organów;

26. zwraca uwagę, że w świetle nowych wyzwań w obecnych i planowanych negocjacjach w sprawie kilku obszarów polityki, m.in. ochrony konsumentów, istnieje potrzeba przedyskutowania możliwości wyjścia poza istniejące ramy instytucjonalne i ostatecznego zawarcia kompleksowego porozumienia dwustronnego z obopólną korzyścią dla Szwajcarii oraz UE;

o
o o

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.